

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **Svaz vodáků České republiky, z.s.**, IČO: 005 39 155
sídlem U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
zastoupen advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. NSA-0046/2023/PSS23/04 z 13. 6. 2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. NSA-0046/2023/PSS23/04 z 13. 6. 2023 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení **15 342 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Daniela Viduny, LL.M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí.

1. Jádrem sporu je otázka, zda žalovaná přezkoumatelným (případně zákonným) způsobem odmítla žalobci poskytnout dotaci z důvodu, že nesplňuje podmínku bodu 7.1 odst. 2 Výzvy

25/2022: Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2023, č. j. NSA-0058/2020/A/144, (dále jen „Výzva“), tedy že neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci z důvodu nesplnění definičních podmínek svazu dle bodu 2.12 písm. h) Výzvy.

2. Žalobce na základě Výzvy podal 3. 1. 2023 žádost o poskytnutí dotace ve výši 5 270 000 Kč. Žalovaná usnesením č. j. NSA-0046/2023/PSS23/04 z 13. 6. 2023 řízení o žádosti zastavila podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). Žalovaná po hodnocení žádosti uzavřela, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů, jelikož neprokázal, že má celostátní působnost dle bodu 2.14 [podmínka čl. 2.12 písm. h)] Výzvy. Uvedla, že žalobcem doložená „Organizační struktura“ a „Stanovy spolku“ nemohou dokládat, že má odpovídající organizační a řídicí strukturu, prostřednictvím které by naplňoval svůj účel v souladu s bodem 2.10 písm. b) Výzvy. Z doložených podkladů přitom vyplývá, že žalobce řídí konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“, což nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech.

II. Průběh soudního řízení.

3. Žalobce v žalobě předně upozorňuje, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné. Žalovaná totiž toliko přejala vybrané citace Výzvy, označila některé z důkazů předložené žalobcem a poté pouze konstatovala, že nejsou splněny podmínky 2.12 písm. b) a h), resp. bodu 2.14 Výzvy, aniž by přestřela faktické důvody pro nesplnění podmínek. Jinými slovy žalobci není jasné, proč nesplňuje okruh oprávněných žadatelů. Výzva ani nikterak blíže neosvětluje pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“ a žalobci není zřejmé, jak by měla taková struktura vypadat.
4. Pro případ, že by soud shledal, že je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné, žalobce dále přestřel důvody jeho nezákonnosti. Žalovaná z bodu 2.14 Výzvy chybně dovozuje, že žadatel musí mít založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu v každém z minimálně 7 krajů České republiky, avšak splnění podmínky 2.12 písm. b) Výzvy (účel svazu) je dáno již samotným textem stanov žalobce, resp. skutečnostmi ve stanovách uvedenými, jakož i dalšími dokumenty předloženými v průběhu dotačního řízení. Žalobce je totiž členem organizace, která je nositelem mezinárodní sportovní autority v daném sportovním odvětví, a je tedy jediným subjektem oprávněným organizovat veškeré činnosti, zastupovat a hájit zájmy sportovního odvětví na území celé České republiky. Podmínku 2.12 písm. b) Výzvy tedy splňuje.
5. Splněna je i podmínka bodu 2.12 písm. h) Výzvy (celostátní působnost), která odkazuje na bod 2.14. Žalovaná pochybila při výkladu bodu 2.14: první věta definuje podmínku výkonu hlavní činnosti žadatele (svazu) minimálně v 7 krajích v České republice, a je splněna, pokud v těchto krajích působí členské spolky nebo pobočné spolky žadatele, a současně pokud žadatel organizuje alespoň dvoustupňové soutěže v daném sportovním odvětví; druhá věta (podmínka) požaduje prokázání organizační a řídicí struktury žalobce. Z textace Výzvy však nevyplývá, že by taková organizační a řídicí struktura měla existovat u žadatele na úrovni všech krajů, ve kterých vykonává činnost.
6. Žalobce nakonec dodává, že žalovaná porušila § 14k rozpočtových pravidel, neboť jej nevyzvala k odstranění vad žádosti. Pokud žalovaná ve Výzvě uvedla možnost postupu dle § 14k odst. 1 zákona („v případě vad žalovaná vyzve žadatele k jejich odstranění, pokud to výslovně uvedla ve výzvě“), nemůže na základě libovůle označit za neodstranitelné takové vady, které se týkají takových skutečností, jež lze odstranit doplněním, vysvětlením či

předložením dalších podkladů. Takový postup by musel být uveden v zákoně. Žalobce dodal, že otázka oprávněného žadatele o dotaci je vyhodnocována z předem ne zcela předvídatelného okruhu dokumentů, a je tedy zcela předpokládatelné a ospravedlnitelné, že některý z uchazečů při samotném podání žádosti nepřiloží některý z interních dokumentů relevantních pro posouzení otázky oprávněného žadatele. Taková vada je však odstranitelná, proto by žalovaná měla postupovat tak, že žadatele vyzve k odstranění vady dle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel.

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odmítá, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Rozsudek městského soudu č. j. 17 A 90/2022-70 z 10. 8. 2023, na který žalobce poukázal, sice řeší obdobné otázky, ale dosavadní judikatura soudu není jednotná. Kupř. v rozsudku č. j. 11 A 70/2022-31 z 4. 1. 2023 městský soud napadené rozhodnutí koncipované obdobným způsobem shledal za přezkoumatelné. K výkladu bodu 2.14 Výzvy žalovaná předně odmítla žalobcův odkaz na rozsudek městského soudu č. j. 18 A 80/2022-83 z 20. 7. 2023 z důvodu, že řešil jinak koncipovanou výzvu. Bod 2.14 je v nynější věci zasazen do kontextu jinak formulovaných dalších ustanovení a díky tomu získává odlišnou dynamiku. K vlastnímu výkladu bodu 2.14 Výzvy žalovaná konstatuje, že jednotlivé podmínky zde upravené je třeba vykládat ve vzájemné souvislosti: věta první požaduje, aby nejméně v 7 krajích působily členské (pobočné) spolky organizující alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže. Věta druhá na to navazuje a předchozí upřesňuje. Požadavek odpovídající struktury se tak nepochybně vztahuje k organizaci postupových soutěží v těch krajích, kde žadatel vykonává svoji činnosti a kde působí jeho spolky. Žalovaná dodává, že nesplnění podmínek oprávněného žadatele podle Výzvy představuje neodstranitelnou vadu žádosti i přímo ze zákona. Dle § 14j odst. 4 písm. d) rozpočtových pravidel je nutno řízení zastavit, pokud žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedených ve Výzvě. Žalovaná sice mohla postupem podle § 14k odst. 3 zákona vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí, avšak ke dni vydání napadené rozhodnutí veškeré podklady pro posouzení žádosti k dispozici již měla.
8. Žalobce v replice trvá na tom, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, v jakých konkrétních otázkách nesplnil podmínku Výzvy, a to především z důvodu, že žalovaná náležitě neobjasnila obsah a význam pojmu „organizační struktura“. Akceptace jejího odůvodnění by žalované fakticky umožnila libovolně vyloučit kteréhokoliv žadatele z dotačního řízení. Žalobce navíc upozorňuje, že dotační spis obsahuje i další dokumentaci žalobce (zejm. soutěžní řád), která má zásadní význam pro posouzení klíčové otázky ne/splnění Výzvy, ke které však žalovaná nikterak nepřihlédla. Vytýká-li žalovaná žalobci nesplnění podmínky Výzvy v oblasti organizace postupových soutěží, je zřejmé, že takovou organizaci nelze hledat ve stanovách nebo organizační struktuře, ale v soutěžním řádu a dalších dokumentech. Pro prokázání naplnění bodu 2.12 písm. b) Výzvy jsou pak dle názoru žalobce určující zcela jiné skutečnosti nežli „organizační pavouk“ žadatele, a to interní předpisy a dokumenty týkající se školení a metodiky, reference v podobě reprezentačních výsledků, soutěžní řady apod. Žalobce i takovou dokumentaci předložil, avšak žalovaná k ní nepřihlédla. Závěrem žalobce trvá na tom, že žalovaná porušila rozpočtová pravidla, neboť jej měla před vydáním napadeného rozhodnutí vyzvat k odstranění vad žádosti, resp. doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.

III. Posouzení věci soudem.

9. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), včetně řízení předcházejícího jeho vydání, jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Při tom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím žalobce po poučení soudem nevyslovil nesouhlas a žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila (přípis ze 4. 10. 2023). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009). Provedení žalobcem „nově“ předloženého důkazu – jeho stanov z 20. 11. 2021 soud považoval za nadbytečné.
11. Jak soud naznačil výše, spor panuje o to, zda žalovaná oprávněně postupovala podle § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel, tj. zda žalobce skutečně neodpovídal okruhu oprávněných žadatelů o dotaci vymezenému ve Výzvě.
12. Soud se nejprve zabýval vytýkanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Žalobce kritizoval, že žalovaná pouze ocitovala Výzvu, označila dokumenty předložené k žádosti a bez odůvodnění konstatovala, že žalobce nesplnil podmínky Výzvy. Žalobci proto není zřejmé, proč podmínky Výzvy nesplnil. Tato námitka je podle soudu důvodná.
13. Žalovaná shledala, že žalobce nenaplnil podmínku bodu 2.12 písm. h) Výzvy, dle níž musí mít svaz „*celostátní působnost dle bodu 2.14. nebo sportovní odvětví/sport, který svaz řídí a organizuje dle bodu 2.12. písmena b), d), e) a f) je zařazeno na program olympijských her, a to v rozsahu minimálně jednoho cyklu předcházejícího hodnocenému roku (2023), a zároveň je zařazen na program nejbližších olympijských her ve vztahu k hodnocenému roku (2023) [...]*“.
14. Poté citovala bod 2.14 Výzvy, dle kterého „*[z]a subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činnost a účel dle bodu 2.12. písmena b) a d) vykonává nejméně v 7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu, v platném znění, tzn. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže dle bodu 2.15. ve sportovních odvětvích, které řídí, rozvíjí a vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu. Organizační strukturu v souladu s bodem 2.5. svaz doloží jako samostatnou přílohu, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.*“ Následně konstatovala, že k doložení a naplnění bodu 2.12 písm. b) a h) Výzvy žalobce předložil „Organizační strukturu“ a „Stanovy spolku“ a jak tyto přílohy definují organizaci svazu a základní organizační strukturu. Poté usoudila, že z těchto dokumentů nevyplývá organizační a řídicí struktura, prostřednictvím které žalobce naplňuje svůj účel dle bodu 2.10 písm. b) Výzvy [pozn. soudu – zjevně myšleno 2.12 písm. b) Výzvy], tedy (slovy žalované) „...vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky...“.

15. Nakonec žalovaná uzavřela, že z podkladů doložených žalobcem vyplývá, že řídí konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“, což nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech.
16. Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je vskutku velmi stručné, což sice soudu nebrání zabývat se výkladem rozhodných ustanovení Výzvy, brání mu to již ale v jejich aplikaci na tento konkrétní případ. Na první pohled není zřejmé, co konkrétně žalovaná žalobci vyčítá, a to ani obecně. Soudu se z odůvodnění rozhodnutí jeví, že snad žalované vadí, že žalobcova organizační struktura není v takové podobě, v jaké jí požaduje Výzva, zachycena v jeho stanovách. Ostatně v bodě 2.5 Výzvy je organizační struktura definována jako *„oficiálně kodifikované hierarchické uspořádání vztahů mezi jednotlivými úrovněmi řízení a funkcemi v rámci organizačních útvarů a vztahů mezi útvary v rámci spolku. Zahrnuje vztahy nadřízenosti a podřízenosti a řeší vzájemné kompetence, vazby a odpovědnosti. Organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku do jehož působnosti taková kompetence spadá. Organizační struktura představuje vazby nadřízenosti, podřízenosti, pravomocí a odpovědností jednotlivých osob nebo pracovních pozic, ale především z ní musí být zřejmé **jakým způsobem naplňuje účel spolku zejména dle bodu 2.12. písm. b), d), e) a h).** Z organizační struktury vyplývá, jakým způsobem spolek řídí a organizuje rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky, především místních, oblastních, krajských a národních soutěží, jakým způsobem zajišťuje odborná školení a systémová vzdělávání a jeho celostátní působnost dle bodu 2.14.“* (podtržení provedl soud). Z uvedeného vyplývá, že organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku. Na jiném místě však Výzva hovoří o tom, že „[o]rganizační strukturu v souladu s bodem 2.5. svaz doloží jako samostatnou přílohu, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje **svůj účel** v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.“ (sporný bod 2.14). Z tohoto požadavku se soudu naopak jeví, že organizační struktura je samostatným dokumentem mimoběžným se stanovami, ač se jí prokazuje, že prostřednictvím struktury svaz naplňuje svůj účel dle svého zakladatelského dokumentu (zde právě stanov). Nakonec bod 11.1 písm. q) Výzvy obsahuje požadavek, aby organizační struktura svazu dle bodu 2.5 byla doložena „[o]rganigramem (diagram organizační struktury svazu včetně popisu) a popisem organizování systémových soutěží, např. soutěžním řádem nebo jiným předpisem schváleným příslušným svazem případně MSO“. Toto ustanovení tak ještě rozšiřuje množinu dokumentů, jimiž má být organizační struktura doložena. Její doložení také jinými dokumenty připustila ostatně rovněž žalovaná, když uvedla, že splnění této podmínky [patrně myšleno doložení organizační struktury, ze které vyplývá organizační a řídicí struktura, kterou by žalobce prokázal, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel dle bodu 2.12 písm. b) Výzvy] nedokládá ani žadatelem předložená organizační struktura (myšleno samostatný dokument Organizační schéma).
17. Z Výzvy proto není zcela zřejmé, v jaké formě má být organizační struktura žadatelem (žalobcem) doložena, případně kde přesně má být zachycena. V tomto směru si výše uvedená ustanovení Výzvy dokonce odporují: dle bodu 2.5 má být zachycena v zakladatelských dokumentech, ve stanovách nebo schválena příslušným orgánem spolku, dle bodu 2.14 nebo 11.1 písm. q) má jít o samostatnou přílohu, odlišnou od uvedených dokumentů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se soudu jeví jako pravděpodobné, že právě v této věci panuje mezi stranami spor. Ale může se tak pouze domnívat, neboť odůvodnění

napadeného rozhodnutí je pouhou citací pasáží Výzvy s kusými, spolu nepropojenými tvrzeními žalované. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť není postaveno najisto, jakou formu má organizační struktura mít, případně čím vším ji lze nebo nelze doložit.

18. Pokud jde o samotný pojem „organizační struktura“ a jeho definici, z bodu 2.5 Výzvy je dle soudu zřejmé, co je organizační strukturou v obecné rovině. Žalované je však třeba vytknout, že neprovedla konkrétní srovnání pojmů „organizační struktura“ a „odpovídající organizační a řídicí struktura“ s organizační a řídicí strukturou žalobce, na něž by navázal popis konkrétních vad této struktury. Žalovaná uvedla, že dle žádosti žalobce organizaci svazu tvoří konference delegátů klubů, předsednictvo, kontrolní komise, rady odbornosti, sekretariát a tajemník. Poté dodala, že žalobcovy stanovy v části třetí definují jeho základní organizační strukturu (jíž nijak nepopsala či neshrnula), čímž *de facto* připustila existenci alespoň nějaké organizační struktury. Následně však žalovaná bez dalšího hodnocení uzavřela, že podmínky (patrně doložení organizační struktury) nebyly splněny předloženou „Organizační strukturou“ ani „Stanovami spolku“, aniž by jakkoliv zhodnotila žalobcův výčet orgánů, které organizační strukturu tvoří. I v tomto ohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
19. Žalovaná žalobci zároveň vytýká, že řídí konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“. To podle jejího názoru nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech. Soud nabyt dojmu, že otázka celostátní působnosti by měla být zjevně klíčovou, neboť dotační řízení bylo zastaveno právě z důvodu nesplnění tohoto požadavku. Žalovaná však odůvodnění nesplnění dané podmínky odbyla těmito dvěma větami, dokonce až závěrem napadeného rozhodnutí. Soud tak z důvodu nepřehlednosti argumentační struktury může pouze hádat, jak jsou strohá tvrzení žalované vzájemně provázána a jak spolu v kontextu věci souvisí. Celá doposud předestřená argumentace žalované se naopak může jevit také jen tak, že žalobce nesplnil podmínku bodu 2.12 písm. b) Výzvy, neboť nedoložil odpovídající organizační a řídicí strukturu. Z tohoto důvodu však dotační řízení zastaveno nebylo. V napadeném rozhodnutí absentují jakékoliv bližší úvahy o tom, z čeho vyplývá řízení konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a tvrzení, že žalobce nezřizuje „krajské organizační jednoty“, jakož ani kde je takový požadavek na žalobce kladen a jaké důsledky z něho vyplývají. Citace Výzvy nemohou být pro tyto účely dostačující, pokud žalovaná pouze předestřela její relevantní ustanovení a poté bez komplexního posouzení uzavřela, že nebyly splněny podmínky celostátní působnosti.
20. Až v rámci soudního řízení vyšlo najevo, že spornou otázkou mezi účastníky řízení je výklad bodu 2.14 Výzvy, který definuje podmínky, za kterých je sportovní organizace považována za celostátně působící. Soud podotýká, že žalovaná tedy bez dalšího nerozporuje naplnění účelu žadatele podle bodu 2.12 písm. b) Výzvy. Ostatně řízení bylo zastaveno z důvodu nesplnění podmínky bodu 2.12 písm. h) [a nikoli písm. b)] Výzvy.
21. Žalovaná naopak rozporuje, že žalobce nenaplnil svojí celostátní působnost ve smyslu bodu 2.14 Výzvy předložením organizační struktury, kterou by prokázal naplňování účelu ve smyslu bodu 2.12 písm. b) Výzvy. Nepochybně je tak sporným bodem otázka předložené, resp. nedostatečně předložené organizační struktury, ze které by vyplývalo, že žalobce naplňuje účel podle bodu 2.12 písm. b) Výzvy (a s tím spojený výklad bodu 2.14. Výzvy).
22. Také žalobce svoji argumentaci postavil na výkladu bodu 2.14 Výzvy. Podle něj tento bod obsahuje dvě podmínky, které sice musejí být splněny, ale každá samostatně, nikoliv

dohromady. První podmínka podle něj vyžaduje činnost žadatele minimálně v 7 krajích, ve kterých působí jeho členské spolky nebo pobočné spolky, a dále žadatel musí organizovat alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže. Podle druhé podmínky musí žadatel doložit svoji organizační strukturu. Ta podle žalobce musí být doložena pouze pro celý svaz, a nikoliv, jak tvrdí žalovaná, na úrovni všech krajů, ve kterých žadatel působí.

23. Soud připomíná, že z dikce bodu 2.14 Výzvy vyplývá, že za svaz s celostátní působností [tak, aby byla naplněna podmínka podle bodu 2.12. písm. h) Výzvy] se považuje ten, který svou hlavní činnost a účel dle bodu 2.12 písm. b) a d) Výzvy vykonává nejméně v 7 krajích ČR. Působností sportovní organizace v krajích se podle bodu 2.14 Výzvy rozumí působnost (výkon hlavní činnosti a účelu) členských spolků nebo pobočných spolků organizace a zároveň to, že svaz organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které sportovní organizace vykazuje (první podmínka). Na to navazuje požadavek, že takový subjekt má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu. K této podmínce je ve Výzvě doplněno jen to, že doloženou organizační strukturou musí být žadatel schopen prokázat, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10 písm. b) a d) Výzvy dle svého zakladatelského dokumentu (druhá podmínka).
24. Žalovaná sama nezpochybňuje, že tento bod obsahuje dvě podmínky. Jako poskytovatel dotace přitom zcela oprávněně vymezila pojem celostátní působnosti žadatele. Zároveň vymezení celostátní působnosti postavila na působnosti členských spolků nebo pobočných spolků žadatele ve správních obvodech krajů. Dále stanovila požadavek, aby žadatel (svaz) jako přílohu žádosti doložil organizační strukturu. Z pohledu soudu je dále důležité, že forma doložené organizační struktury nebyla žalovanou dostatečně jednoznačně definována (ani ve Výzvě, ani v napadeném rozhodnutí), jak soud popsal výše. K tomu Výzva v čl. 11 obsahuje požadavek, jak má žadatel doložit splnění definice svazu jako oprávněného žadatele. Podle čl. 11 bodu 11.1 písm. r) podbodu 1 má žadatel splnění primárního účelu doložit svými platnými registrovanými stanovami. Dále zejména podle bodu 11.1. písm. r) podbodu 7 Výzvy má být celostátní působnost svazu doložena „seznamem sdružených/spolčených spolků či zřízených pobočných spolků svazem a zároveň dle bodu 11.1. písmena q) doloženou organizační strukturou svazu“.
25. Pokud jde o to, jak žalobce dokládal svou celostátní působnost, ze správního spisu vyplývá, že k žádosti předložil seznam sportovních klubů/tělovýchovných jednot. Z něj vyplývá, že přidružené sportovní kluby působí v následujících 12 správních obvodech krajů (s Prahou ve 13 krajích): Královéhradecký kraj, hl. město Praha (ta ale není správním obvodem kraje podle zákona č. 51/2020 Sb.), Středočeský kraj, Ústecký kraj, Plzeňský kraj, Pardubický kraj, Zlínský kraj, Olomoucký kraj, Kraj Vysočina, Jihomoravský kraj, Jihočeský kraj, Karlovarský kraj a Liberecký kraj. V době podání žádosti spadalo pod žalobce celkem 36 aktivních členských sportovních klubů (oddílů tělovýchovných jednot). Žalobce tak má alespoň v 7 krajích ČR členské spolky nebo pobočné spolky. Žalobce také v čl. 1 bodu 1.3 svých stanov uvádí, že má působnost na celém území České republiky, která je uplatňována zejména prostřednictvím organizačních jednotek, kterými jsou kluby jako spolky a pobočné spolky (byť sama deklarace celostátní působnosti ve stanovách žalobce naplnění požadované podmínky neprokazuje). Soud na tomto místě doplňuje, že žalobce k žalobě předložil své stanovy z 20. 11. 2021, ačkoliv součástí správního spisu jsou stanovy z roku 2017. Avšak o obsahu jeho stanov v dané věci není sporu a žalobce ani nikterak nerozporuje, že žalovaná při posuzování žádosti vycházela ze stanov z roku 2017. Soud proto žalobcem nově předložené stanovy z 20. 11. 2021 neprovedl jako důkaz pro nadbytečnost.

26. Žalovaná přitom v napadeném rozhodnutí nezpochybnila, že žalobce splňoval podmínku organizace dvoustupňových soutěží. Až z jejího vyjádření k žalobě vyplývá názor, že je potřeba doložit odpovídající organizační strukturu k jednotlivým krajům za účelem prokázání, že tyto kraje konají dvoustupňové mistrovské soutěže. Oproti tomu z textace žaloby je zjevné, že dle žalobce se povinnost konání těchto soutěží vztahuje pouze ke svazu. Soud shledal, že Výzva není v tomto ohledu srozumitelná. Podle jejího bodu 2.14 platí: „Za subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činností a účel [...] vykonává nejméně v 7 krajích České republiky [...], tzn. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže [...]“ (podtrhl soud). Nepřítomnost čárky před „a organizuje alespoň“ sice nasvědčuje tomu, že by tato část věty měla být ještě součástí vedlejší věci rozvíjející příslovečné určení místa (v 7 krajích), avšak takovému výkladu odporuje tvar přísudku „organizuje“. Ten naopak plně koresponduje s podmínkou celé věty, jímž je „organizace“. Pokud by se požadavek na konání dvoustupňových mistrovských soutěží vztahoval na jednotlivé členské (pobočné) spolky, větná konstrukce by musela být jiná, např.: „působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace, které organizují“ nebo „a organizují se zde“. Pevnou oporu pro výklad zastávaný žalovanou neposkytují ani jiné části Výzvy včetně jejího bodu 2.15. V bodech 2.5 a 2.24 se sice nacházejí zmínky o místních, okresních a krajských soutěžích, ale ani z nich nevyplývá, že by jejich pořádání bylo nezbytnou podmínkou; o místních a okresních soutěžích ostatně nehovoří ani bod 2.14. Žalobci tak nemohlo být z Výzvy zřejmé, že organizovat minimálně dvoustupňovou mistrovskou soutěž musí jednotlivé kraje, a tato nejasnost Výzvy musí jít podle názoru soudu k tíži poskytovateli dotace, a nikoli jednotlivým žadatelům (k tomu srov. judikaturu citovanou níže). Soud přesto opětovně připomíná, že žalovaná v napadeném rozhodnutí nesplnění této podmínky Výzvy výslovně nezformulovala.
27. Žalovaná se omezila na konstatování, že žalobce nezřizuje žádné krajské organizační jednotky, aniž by se blíže zabývala výkladem bodu 2.14 Výzvy (ve smyslu, zda se požadavek na konání dvoustupňových mistrovských soutěží vztahuje ke svazu jako celku, či k jeho pobočkám), potažmo bodem 2.15 Výzvy (definice dvoustupňových mistrovských soutěží) a zohlednila k tomu konkrétní podklady předložené žalobcem. Soud však v tuto chvíli nemůže hodnotit, zda žalobce dvoustupňové mistrovské soutěže koná; nemohl dokonce ani pouze posoudit, jak má být bod 2.14 v části týkající se konání dvoustupňových mistrovských soutěží vykládán, neboť formulace Výzvy je v tomto směru nejasná. Výklad požadavku konání dvoustupňových mistrovských soutěží a aplikace jednotlivých ustanovení Výzvy na skutkový stav žalobce již bude úkolem žalované. Podkladem pro zhodnocení splnění požadavků Výzvy pak mohl být mimo jiné například Soutěžní řád z roku 2022, který systém soutěží upravuje (dle str. 8 a 9 dokumentu je systém soutěží dvoustupňový: I. stupeň – závody Český pohár; II. stupeň – Mistrovství České republiky).
28. Ve vztahu k bodu 2.14 Výzvy je pak dále otázkou pro posouzení, (i) zda Výzva požaduje, aby žadatel doložil odpovídající organizační a řídicí strukturu zvláště pro každý kraj, ve kterém působí, nebo zda postačí doložit organizační strukturu svazu jako takového, a zejména (ii) co má z doložené odpovídající organizační a řídicí struktury vyplývat, tedy co žalovaná rozumí odpovídající organizační a řídicí strukturou.
29. Žalovaná má pravdu v tom, že mezi oběma podmínkami bodu 2.14 Výzvy lze vnímat určitou provázanost. Předně, obě podmínky musí být nepochybně splněny kumulativně. Vedle doložení organizační struktury je proto nutné prokázat působení v alespoň 7 krajích. Tyto

požadavky nejsou na sobě zcela nezávislé, neboť působení v regionech musí být logicky zohledněno i v organizační struktuře. Na druhou stranu jsou obě podmínky v bodě 2.14 Výzvy definovány primárně samostatně: jednak jako působení v 7 krajích (působí zde členské či pobočné spolky), spojené s organizací alespoň dvoustupňových soutěží, a jednak jako doložení organizační struktury naplňující účel podle bodu 2.12. písm. b) Výzvy. Organizační struktura není navázána přímo na kraje jako takové, ale na plnění účelu v nich. Tento rozdíl se může jevit nepatrný, nicméně ve svých důsledcích je poměrně zásadní.

30. Z bodu 2.14 Výzvy totiž nelze jednoznačně dovodit, že žadatel musí zřídit samostatnou organizační a řídicí strukturu pro každý region ČR, ve kterém působí. Naopak podle již citovaného bodu 11.1. písm. q) výzvy je požadována organizační struktura „svazu“, jímž je podle bodu 2.12 Výzvy sportovní organizace jako celek, a nikoli krajských nebo okresních „sportovních svazů“ ve smyslu bodu 2.13 Výzvy. V této souvislosti soud připomíná, že s právem poskytovatele vymezit podmínky dotace souvisí též povinnost vymezit je jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu poskytovatele (*mutatis mutandis* rozsudek NSS č. j. 2 Afs 142/2016-32 z 30. 3. 2017 a judikatura tam citovaná). Pokud poskytovatel dotační podmínky nevymezí zcela jasně, nemůže se vůči příjemci (žadateli) těchto ustanovení dovolávat, resp. bez jasné opory prosazovat jejich restriktivní (méně příznivý) výklad.
31. Podle soudu nelze z Výzvy dovodit nic jiného než požadavek na doložení celostátní organizační struktury svazu, ze které bude *vyplývat*, že svaz působí [vykonává činnost ve smyslu bodu 2.12 písm. h) výzvy] celostátně, tj. působí i v regionech (a to minimálně v 7 krajích). Jako postačující tak musí být doložení jediné organizační struktury pro celý svaz, přičemž z této organizační struktury by mělo vyplývat naplňování účelu podle bodu 2.12 písm. b) Výzvy.
32. Soud tak v první řadě konstatuje, že žalobce nepochybil, pokud předložil jednotnou organizační strukturu celého svazu. Zbývá zodpovědět otázku, co se rozumí odpovídající organizační a řídicí strukturou.
33. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze neurčitě uvedla, že ze stanov a předloženého organizačního schématu nevyplývá, že by měl žalobce takovou organizační a řídicí strukturu, ze které by vyplývalo, že naplňuje účel podle bodu 2.12 písm. b) Výzvy. Žalovaná své závěry blíže nerozvedla a zejména se nezabývala všemi předloženými dokumenty (bod 18 tohoto rozsudku). Soud přitom opětovně upozorňuje, že forma organizační struktury nebyla žalovanou nikterak vysvětlena a soudu nepřislouší posuzovat, v jaké podobě měla být struktura žalované předložena. To však nevylučuje, aby soud mohl po obsahové stránce zhodnotit podklady předložené žalobcem a dospět k dílčím závěrům, zda obsah podkladů odpovídá v materiálním smyslu organizační struktuře definované ve Výzvě.
34. Žalobce dle obsahu správního spisu předložil mj. své stanovy a dále samostatnou přílohu – Organizační schéma. To kromě orgánů jako Konference delegátů, Předsednictvo, Kontrolní komise, Sekretariát a odborník, Rada odbornosti upravuje i dílčí odborné sekce – komise mládeže, komise rozhodčích, komise trenérská a metodická, Rada raftingu nebo Rada pramic. V rámci Rady pramic a Rady raftingu je upravena i působnost na jednotlivé kraje (s Prahou celkem 13 krajů). Mimo jiné žalobce předložil i organizační strukturu „SCM“ (Sportovní centrum mládeže).
35. Je tedy zřejmé, že určité členění působnosti schéma obsahovalo, v případě Rady pramic a Rady raftingu šlo dokonce o rozdělení podle krajů. Stanovy žalobce z roku 2017 v čl. 3

zároveň stanoví, že jeho základními organizačními jednotkami jsou kluby (spolky či pobočné spolky), které mají právní subjektivitu a jejich činnost usměrňují, koordinují, organizačně a metodicky řídí orgány žalobce: může jít tedy i o orgán působící v rámci jednotlivých krajů (Rada pramic nebo Rada raftingu). Organizační struktura musí zahrnovat rovněž konkrétní organizační zajištění soutěží, jelikož se tím dokládá mimo jiné naplnění účelu činnosti žadatele dle bodu 2.12 písm. b) Výzvy, což vyplývá také z jejího bodu 11.1 písm. q), který vyžaduje jednak diagram či popis organizační struktury, jednak popis organizování systémových soutěží. Je sice pravdou, že organizace soutěží není upravena v organizačním schématu ani ve stanovách, avšak takový požadavek z Výzvy jednoznačně nevyplývá. Žalovaná se však vůbec nezabývala podklady, jež mohou s organizováním soutěží (na různých úrovních) souviset. Správní spis přitom obsahuje několik dokumentů, které by tento stav mohly osvětlit (například Soutěžní řád z roku 2022, seznamy reprezentantů, výsledkové listiny). Tyto podklady žalovaná vůbec nehodnotila ani ve vztahu ke splnění požadavku na konání dvoustupňových soutěží, ani ve vztahu ke splnění požadavku na předložení odpovídající řídicí a organizační struktury.

36. Soud tím samozřejmě netvrdí, že žalobce odpovídající organizační strukturu řádně doložil. Je na žalované, aby se ke všem relevantním podkladům nejdříve sama vyjádřila, aby její závěry pak soud mohl přezkoumat; správním soudům nepřísluší hodnotit klíčové otázky či podklady jako první v pořadí, neodpovídá to jejich přezkumné roli. V tomto ohledu též podle setrvalé judikatury platí, že soud může přihlížet jen k odůvodnění napadeného rozhodnutí, v pozdějších podáních již nelze nedostatky odůvodnění zhojit (např. rozsudek NSS č. j. 3 As 51/2003-58 z 13. 10. 2004). Odůvodnění žalované ostatně mimo citace znění konkrétního bodu výzvy nepřináší ani žádný bližší podklad pro to, jak by soud mohl na splnění podmínky celostátní působnosti nyní nahlížet. Žalovaná nijak nevymezila formu organizační struktury, kterou musí žadatel doložit, a není tak zřejmé, jak konkrétně by organizační struktura měla vypadat.
37. Soud se oproti tomu neztotožnil s námitkou žalobce stran porušení § 14k rozpočtových pravidel. Předně je třeba připomenout, že podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel není na dotaci právní nárok, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.
38. Podle § 14j odst. 1 věty třetí rozpočtových pravidel je obsahem Výzvy *„její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“*.
39. Rozpočtová pravidla v § 14 a násl. výslovně upravují, v co může vyústit posouzení žádosti o dotaci. Obecně to může být rozhodnutí o poskytnutí dotace, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci (příp. její částečné zamítnutí) a konečně § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel předvídá okruh případů, ve kterých poskytovatel řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví. Jedním z nich je případ, kdy žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve Výzvě. Pokud žalovaná uzavřela, že byly naplněny znaky hypotézy právní normy v § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, nemohla postupovat jinak než usnesením řízení o žádosti žalobce zastavit. Žalovaná v takovém případě nemá prostor pro správní uvážení.
40. Je sice pravdou, že § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel stanoví, že pokud trpí *„žádost o poskytnutí dotace [...] vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad“*, ale v případě, že žalovaná měla dle svého mínění k dispozici dostatek podkladů pro závěr, že žalobce neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů, nebyl prostor k vydání výzvy k odstranění vad. Ostatně žalovaná sama v bodě 15

Výzvy jednoznačně stanovila, že v případě nesplnění podmínky oprávněného žadatele dojde k zastavení řízení. Následně rovněž identifikovala, které vady jsou neodstranitelné, a stanovila, že možnost pro vydání výzvy k odstranění vad je pouze v případě, že žádost netrpí neodstranitelnými vadami a zároveň nejde mimo jiné o případ, že nebyl naplněn požadavek oprávněného žadatele. Není proto ani pravdou, že by se žalovaná odchylovala od zákonných mantinelů: zákon jasně stanoví, že prostor pro vydání výzvy k odstranění vad je zde tehdy, pokud to stanoví Výzva. Pro tyto případy však Výzva takovou možnost nestanovila. Žalovaná „maximálně“ mohla žalobce ve smyslu § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel vyzvat k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí, avšak takový postup by nedával smysl, pokud shledala, že žalobce neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů a tuto vadu nelze odstranit.

41. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí považuje hned v několika ohledech za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Připomíná, že rozhodnutí lze takto označit tehdy, vycházel-li správní orgán ze skutkové podstaty, která nemá oporu ve spisu, či by se určitou významnou skutečností vůbec nezabýval – nevyjádřil by se k ní a nečinil by vůči ní žádné dokazování, nebo by sice potřebné podklady shromáždil, ale již by je nepodrobil hodnocení s relevantními závěry (k tomu např. rozsudky NSS č. j. 7 Afs 1/2010-53 ze 4. 10. 2010 nebo č. j. 9 As 71/2008-109 z 23. 7. 2009). V posuzované věci žalovaná sice podklady pro své rozhodnutí shromáždila, ale nepodrobila je řádnému a úplnému hodnocení a nevyvodila z nich konkrétně odůvodněné závěry.
42. Soud nezastírá, že v obdobných věcech již rozhodovaly jeho jiné senáty. Městský soud tak kupř. rozhodoval ve věci vedené pod sp. zn. 11 A 70/2022 (rozsudek ze 4. 1. 2023), sp. zn. 18 A 80/2022 (rozsudek z 20. 7. 2023) nebo sp. zn. 17 A 90/2022 (rozsudek z 10. 8. 2023). Neboť se desátý senát s některými závěry obsaženými v těchto rozsudcích ztotožnil, při zohlednění okolností nyní řešeného případu je místy bez dalšího přejal. Je nutno však dodat, že se neztotožnil se závěry osmnáctého senátu týkajícími se požadavku na konání dvoustupňových mistrovských soutěží v rámci jednotlivých krajů a rovněž se závěry jedenáctého senátu jako celku (ten považoval období koncipované rozhodnutí za přezkoumatelné). Citovaná rozhodnutí tedy zjevně nezaložila jednotnou rozhodovací praxi zdejšího soudu, a desátý senát svůj názor shora odůvodnil.

IV. Závěr a náklady řízení.

43. Soud shledal, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, a to hned v několika ohledech. Rozhodnutí žalované obsahuje citace Výzvy, výčet dokumentů předložených žalobcem a závěr o tom, jaké podmínky nebyly naplněny. Je však obtížně určitelné a *de facto* nesrozumitelné, z jakých konkrétních důvodů žalobce podmínky Výzvy nesplnil. Z odůvodnění by se mohlo jevit, že nesplnil *formu* předložené organizační struktury, která však nebyla žalovaným ve Výzvě ani v napadeném rozhodnutí dostatečně určitě definována. Až v soudním řízení vyšlo najevo, že mezi stranami panuje spor o výklad bodu 2.12 písm. h) ve spojení s bodem 2.14 Výzvy. Ani v tomto směru však odůvodnění napadeného rozhodnutí neobstálo: soud shledal, že požadavek na konání dvoustupňových soutěží je ve Výzvě formulován nejasně a doložení organizační struktury se nevztahuje k jednotlivým krajům, ale ke svazu (žalobci) jako takovému. Konečně se žalovaná nedostatečně zabývala žalobcem předloženými podklady z hlediska, zda byla doložena organizační struktura po *obsahové* stránce: zabývala se toliko stanovami a předloženou organizační strukturou. Naproti tomu žalobní bod týkající se

porušení § 14k rozpočtových pravidel soud shledal nedůvodným. Žalovaná v daném případě nebyla povinna žalobce vyzývat k odstranění vad žádosti, neboť na základě shromážděných podkladů naznačila, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů; Pro tento případ však Výzva nezakotvovala možnost vyzvat žadatele k odstranění vad žádosti, a žalované tak nezbylo nic jiného než řízení o dotaci zastavit, jak presumuje § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel.

44. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud na základě dosavadního stavu řízení nemohl učinit závěr, že by žalobce nevyhovoval kritériu Výzvy v podobě celostátní působnosti, a neodpovídal tak okruhu oprávněných žadatelů. Úkolem žalované bude opětovně posoudit žádost žalobce a v rámci toho konkrétně a přezkoumatelně určit, v jaké formě musí být předložena organizační struktura dle Výzvy a zhodnotit, zda žalobce naplňuje podmínku celostátní působnosti. K tomu vezme v úvahu veškeré podklady, která má k dispozici ve správním spise a náležitě je ve svém rozhodnutí reflektovat.
45. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je žalobce, jehož náklady tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který jej v řízení zastupoval, za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tedy za převzetí právního zastoupení, podání žaloby a sepsání repliky z 22. 11. 2023. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta včetně náhrady hotových výdajů je zvýšena o částku 2 142 Kč odpovídající DPH 21 % z předchozích částek. Žalobcovy náklady zastoupení advokátem tak činí 12 342 Kč a náklady řízení celkem 15 342 Kč, a žalovaná je povinna nahradit je žalobci v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. prosince 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu